

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 6PP/295/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117011954
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Fiala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2018:3117011954.4

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci proti odsúdenému C. A., nar. XX.XX.XXXX v N. A., trvale bytom R. XX, t. č. v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, o návrhu odsúdeného o podmienéne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom v ÚVTOS Dubnica nad Váhom dňa 06.09.2017, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Fialu a prísediacich Violy C. a A. D. takto

rozhodol:

Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku sa odsúdený C. A., nar. XX.XX.XXXX, podmienéne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Y. súdu D. nad S. sp. zn. 3T/12/2014 zo dňa 25.06.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To/88/2014 zo dňa 04.09.2014.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona určuje súd odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky a súčasne nariaďuje probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zákona sa odsúdenému ustanovuje obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

odôvodnenie:

Dňa 07.08.2017 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného C. A., nar. XX.XX.XXXX, o podmienéne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. V odôvodnení návrhu uviedol, že nárok na prepustenie z výkonu trestu mu vznikol dňa 17.03.2017. Ďalej poukázal, že je v jeho prípade splnená aj tzv. materiálna podmienka, nakoľko si riadne a zodpovedne plní povinnosti vo výkone trestu vyplývajúce z právnych predpisov, dodržiava ústavný poriadok aj stanovený režim dňa, plní pokyny príslušníkov ZVJS, dodržiava zásady slušného správania a plní program zaobchádzania. Uviedol, že vo výkone trestu bol doposiaľ 6-krát disciplinárne odmenený, taktiež vo výkone trestu pracuje. Bol toho názoru, že napĺňa aj tretiu podmienku tzv. resocializačnú prognózu, a to s poukazom na jeho kritický postoj k trestnej činnosti, ktorú úprimne oľutoval a vynikajúce rodinné zázemie a vhodné osobnostné predpoklady.

Súd zistil, že C. A. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3T/12/2014 zo dňa 25.06.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To/88/2014 zo dňa 04.09.2014, pre pokus zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 k § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona, pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona a pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zákona, pre ktorý mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, na ktorého výkon nastúpil dňa 04.09.2014 a ktorý má predpokladane po započítaní väzby vykonať dňa 17.11.2018.

Lehota na podanie návrhu o podmienéne prepustenie odsúdenému plynie podľa skráteného výpisu klienta od dňa 17.03.2017.

Z hodnotenia ÚVTOS Dubnica nad Váhom vyplýva, že odsúdený je rozvedený, s ukončeným stredným odborným vzdelaním bez maturity. Pred výkonom bol pracovne nezaradený, má priznaný čiastočný invalidný dôchodok. Do výkonu väzby nastúpil zo slobody predvedením do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica. V tomto ústave neboli zaznamenané žiadne negatívne poznatky. V Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom (ďalej len „ústav“) vykonáva trest odňatia slobody od 07.10.2014. Po bezproblémovom absolvovaní nástupného oddielu, kde bol oboznámený s právami a povinnosťami a osvojil si časový rozvrh dňa i ústavný poriadok, bol umiestnený do oddielu odsúdených s diferenciacnou skupinou „B“. Adaptáciu na podmienky výkonu trestu menovaný zvládol bez problémov. Správanie a vystupovanie odsúdeného vo vzťahu k príslušníkom je slušné. Príkazy a nariadenia personálu plní spoľahlivo a včas. V kolektíve odsúdených je prispôsobivý, nekonfliktný, povahovo sa javí ako introvertne orientovaný a menej komunikatívny jedinec. Vo svojich osobných veciach si udržiava čistotu a poriadok na požadovanej úrovni. Zásady osobnej a kolektívnej hygieny má osvojené. Napriek zdravotným obmedzeniam prejavil záujem o prácu. Pracovne bol zaradený na viacerých pracoviskách s dohľadom mimo ústavu. V súčasnosti je zaradený na pracovisku s dohľadom mimo ústavu, kde vykonáva práce pri výrobe plastových okien. Pridelenej práci sa riadne venuje. Za dosahované pracovné výsledky bol trikrát disciplinárne odmenený. V rámci činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného vykonával separovanie odpadu a čistenie lapača tukov. Taktiež sa pravidelne zapájal do čistiacich a upratovacích prác. Voľný čas sa snaží využívať primerane aktívne a zmysluplne. Venuje sa športovaniu, číta dostupnú literatúru, využíva ponuku ústavnej knižnice. Zúčastňuje sa akcií organizovaných ústavom v rámci kultúrno-osvetovej činnosti. V priebehu výkonu trestu sa aktívne zapája do krúžkovej činnosti, aktuálne je členom športového krúžku. V minulosti bol aktívnym členom záhradkárskoho krúžku. Kontakt s vonkajším prostredím udržiava prostredníctvom korešpondencie návštev a telefonovania s matkou, bratom a deťmi. Matka, brat a syn ho pravidelne navštevujú a sú mu psychickou oporou. Dcéra ho navštevuje sporadicky z dôvodu pracovnej vyťaženia. Z hľadiska resocializácie odsúdeného možno uvedené kontakty hodnotiť pozitívne. Stanovený program zaobchádzania u odsúdeného je zameraný na dodržiavanie ústavných právnych noriem, vedenie odsúdeného na preberanie zodpovednosti za svoje správanie, pozitívne ovplyvňovanie trestno-právneho a morálneho vedomia, zmysluplné využívanie voľného času a udržiavanie pracovných návykov. Jednotlivé ciele programu zaobchádzania sa plnia vo všetkých jeho častiach. V priebehu výkonu trestu bol menovaný celkovo šesťkrát disciplinárne odmenený, z toho jedenkrát formou mimoriadneho voľna na opustenie ústavu, disciplinárne potrestaný nebol. Resocializačná prognóza odsúdeného je hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania. Rizikovými faktormi sú najmä užívanie alkoholu, násilná trestná činnosť spáchaná pod vplyvom alkoholu, sklony k riešeniu psychicky záťažových situácií násilím, emocionálne labilná osobnosť, v detstve absencia kvalitnejšieho primárneho prostredia. Napriek tomu je však možné konštatovať, že menovaný disponuje kritickým postojom a adekvátnou sebareflexiou k spáchanej trestnej činnosti. Uvedomuje si dôsledky svojho konania, je odhodlaný abstinovať. Svojím správaním, dosiahnutými výsledkami počas výkonu trestu a postojom k trestnej činnosti dlhodobo prejavuje snahu o zmenu svojho doterajšieho spôsobu života a integráciu do spoločnosti. Záverom hodnotenia konštatujem, že menovaný čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a odporúčam podmienené prepustenie s dohľadom.

Z odpisu registra trestov odsúdeného a z obsahu spisu vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ 1-krát súdne trestaný.

Zástupca ÚVTOS Dubnica nad Váhom na verejnom zasadnutí uviedol, že súhlasí s písomným hodnotením a zároveň dodal, že od vypracovania hodnotenia nedošlo k žiadnym zmenám.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že je si vedomý, že spravil hlúposť, ktorú už niekoľkokrát oľutoval. Dovtedy viedol riadny život, nemal s nikým problém. Postavil dom, zaopatril deti. Snažil sa robiť všetko preto, aby sa rodina mala dobre. Poukázal, že vo výkone trestu je po prvýkrát.

Obhajca odsúdeného na verejnom zasadnutí poukázal, že obvinený požiadal o absolvovanie liečenia.

Prokurátor okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol žiadosť odsúdeného zamietnuť.

Na podklade takto vykonaného dokazovania Okresný súd Trenčín Uznesením zo dňa 6.9.2017 odsúdeného podmienenčne prepustil z výkonu trestu odňatia slobody, za súčasného uloženia skúšobnej

doby v trvaní 2 roky, nariadenia probačného dohľadu nad odsúdeným vo výmere dvoch rokov a uloženia obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Krajský súd Trenčín uznesením sp.zn. 2Tos/109/2017 zo dňa 13.12.2017 podľa § 194 ods. 1 písm.b) Tr. por. vyššie uvedené uznesenie Okresného súdu Trenčín zrušil v celom rozsahu a okresnému súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol. V zrušujúcom uznesení Krajský súd Trenčín uviedol, že okresný súd sa nedostatočne zaoberal hodnotením odsúdeného z výkonu trestu, kde krajský súd zistil rozpory v písomnej časti hodnotenia a v priloženej časti "hodnotenie rizika sociálneho zlyhania". Z písomnej časti totiž okrem iného vyplýva, že správanie a vystupovanie odsúdeného vo výkone trestu je bezproblémové a slušné, no v časti "hodnotenie rizika sociálneho zlyhania", v bode 11 - Emocionálna stabilita, je uvedené, že odsúdený má vážne emocionálne problémy počas výkonu trestu odňatia slobody, je emocionálne nestabilný, výbušný, je uvedený výskyt konfliktov. Týmto rozporom dôležitým z hľadiska posudzovania žiadosti odsúdeného sa okresný súd vôbec nezaoberal. Rovnako okresný súd nedostatočne venoval pozornosť všetkým skutočnostiam dôležitým pre posúdenie možnosti urobiť záver o kladnej prognóze z hľadiska očakávania vedenia riadneho života odsúdeným po podmieničnom prepustení z výkonu trestu. Pri skúmaní pozitívnej prognózy očakávania vedenia budúceho riadneho života nemôže súd neprihliadať k tomu, že rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom zo dňa 25.06.2014, bolo obžalovanému uložené tiež ochranné psychiatrické a protialkoholické liečenie ambulantnou formou a to na základe odporúčania znalcov z odvetvia psychiatrie, ktorí okrem iného skonštatovali, že pobyt C. A. je na slobode z psychiatrického hľadiska nebezpečný, pretože má sklony riešiť záťažové situácie násilím. Pritom zo skráteného výpisu klienta k hodnoteniu vyplýva, že predmetné uložené liečenie odsúdený doposiaľ nevykonával. V spise sa síce nachádza správa primára psychiatrického oddelenia Nemocnice pre obvinených a odsúdených a ÚVTOS v Trenčíne adresovaná odsúdenému zrejme na jeho žiadosť, v ktorej je uvedené, že odsúdený je zaradený do poradovníka na výkon liečenia a primár uvádza, že vo všeobecnosti ak bolo uložené ambulantné liečenie, je predpoklad, že predmetná osoba nie je nebezpečná pre spoločnosť. Podrobnejšie sa ku konkrétnemu prípadu však vyjadriť nevedel, vzhľadom na nedostatok informácií. Súd sa vyššie uvedenými skutočnosťami vôbec nezaoberal, pritom zistenia v tomto smere sú dôležité z hľadiska záveru o pozitívnej prognóze z hľadiska očakávania vedenia riadneho života odsúdeným po podmieničnom prepustení z výkonu trestu. Aj v prípade kladného správania sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, musí súd veľmi starostlivo zvažovať, či odsúdený na slobode svoj čin nezopakuje. Záujem ochrannej funkcie spoločnosti pred páchatelmi trestných činov vyžaduje, aby súdy pred vykonaním celého uloženého trestu odňatia slobody podmienične prepustili len tých odsúdených, u ktorých je rozumná istota, že títo na slobode už nikdy neohrožia život a zdravie iných osôb, ako sa v minulosti dopustil práve odsúdený C. A. V novom konaní a rozhodnutí sa bude musieť súd prvého stupňa vysporiadať so všetkými vyššie uvedenými výhradami senátu nadriadeného súdu, najmä doplniť dokazovanie o zistenia, či pobyt C. A. na slobode je naďalej nebezpečný a až následne rozhodnúť v súlade so zákonom.

Po zrušení rozhodnutia okresný súd vo veci opätovne vytýčil termín verejného zasadnutia.

Odsúdený vo svojej výpovedi na verejnom zasadnutí uviedol, že v prvom rade by chcel ľutovať, je mu to ľúto, nechcel nikomu vedome ubližovať. Na otázku predsedu senátu uviedol, že poškodená, jeho svokra odišla bývať do Lučenca. Keď bude prepustený bude bývať v rodinnom dome R. okr. Žarnovica, nehrozí riziko že by bol odkázaný na bývanie so svojou svokrou, vie, že nebude medzi nimi problém.

Zastupca ústavu na verejnom zasadnutí uviedol, že od posledného hodnotenia došlo k zmenám, odsúdený bol disciplinárne odmenený najvyššou formou odmeny a to mimoriadnym voľnom na opustenie ústavu na dobu 5 dní za dlhodobé pozitívne výsledky pri plnení programu zaobchádzania, z voľna sa vrátil na čas a v poriadku.

Mgr. P. W., psychológ ústavu, vo svojej výpovedi na verejnom zasadnutí uviedol, že jeho vzťah k odsúdenému je čisto profesionálny v zmysle psychológ - klient. Bežne k odsúdeným chodí napr. posúdiť ich psychologický stav napr. aj k už zmienenému povoleniu na opustenie ústavu v rámci disciplinárnej odmeny. Toľko ku vzťahu s odsúdeným. Jeho zistenia boli vždy také, má tu aj kópie záznamov. V každom jeho zázname stojí, že v rámci pohovoru bol odsúdený emocionálne stabilný, pokojný v prejave a bez známok psychopatológie, a na základe týchto záverov odporučil udeliť odsúdenému mimoriadne voľno na opustenie ústavu. Taktiež sa odsúdený spontánne vyjadroval aj k trestnej činnosti pričom za každým udáva kritický postoj k trestnej činnosti. Jeho prejavy vyhodnotil ako autentické a keby sa naozaj snažil

pátrať po tých príčinách a zamedziť podobnému konaniu v budúcnosti to vyhodnotil takto. Čo sa týka toho rozporu v riziku sociálneho zlyhania pani kolegyňa, ktorá vypracovávala sa vyjadruje a cituje zistenia znalcov z odboru psychiatrie, ktorý zistili u odsúdeného organickú afektívnu poruchu a tiež abnormálnu afektívnu reakciu, simplexnú opitnosť v čase činu, tieto zistenia boli zakomponované do tohto rizika, nakoľko toto riziko je takýmto spôsobom koncipované a nie je možné ho nejako obísť, ani tieto závery opomenúť napriek tomu, musí konštatovať, že odsúdený počas pohovorov s ním vykazoval emocionálnu stabilitu, primerané reakcie a racionálne dokázal ovládať svoje správanie, rozpor je kvôli tomu, že nie je možné opomenúť tieto závery znalcov a vychádza z konštrukcie daného rizika.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmienčné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona môže súd odsúdeného podmienčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody, ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z ustanovenia § 66 ods. 1 Tr. zákona vyplýva, že predpokladom podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, jednej formálnej a dvoch materiálnych, a to tých, že:

- odsúdený vykonal už potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody (1. formálna podmienka),
- vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie (2. materiálna podmienka) a
- môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t.j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy (3. materiálna podmienka).

Citované ustanovenie vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienčné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienčnom prepustení povedie riadny život, musí byť založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Súd po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým s návrhom odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu, skráteným výpisom klienta a odpisom registra trestov zistil, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody) a je toho názoru, že boli splnené aj podmienky materiálne. Na tomto základe preto dospel k záveru, že jeho návrh je s poukazom na § 66 ods. 1 Tr. zákona dôvodný.

Čo sa týka druhej zákonnej materiálnej podmienky, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie, sa v danom prípade javí ako splnená.

Z hodnotenia riaditeľa vyplýva, že program zaobchádzania odsúdený plní, k trestnej činnosti je kritický. Odsúdený bol 6x disciplinárne odmenený. Hodnotenie správania odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody nemá žiadne negatíva.

Pokiaľ ide o tretiu materiálnu podmienku, že sa môže od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t.j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy, súd dospel k záveru, že aj táto je splnená.

Z hodnotenia ústavu síce vyplýva, že resocializačná prognóza bola vyhodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania, a to z dôvodu užívania alkoholu, spáchania násilnej trestnej činnosti pod vplyvom alkoholu, sklonom k riešeniu psychicky záťažových situácií násilím, emocionálne labilnej osobnosti a v absencii kvalitného primárneho prostredia v detstve, avšak z ďalšej časti hodnotenia odsúdeného vyplýva, že je možné konštatovať, že odsúdený disponuje kritickým postojom a adekvátnou sebareflexiou k spáchanej trestnej činnosti, uvedomuje si dôsledky svojho konania, je odhodlaný abstinovať. Svojím správaním, dosiahnutými výsledkami počas výkonu trestu a postojom k trestnej činnosti dlhodobo prejavuje snahu o zmenu svojho doterajšieho spôsobu života a integráciu do spoločnosti. Záverom hodnotenia ústav odporúča podmienené prepustenie s dohľadom.

Krajský súd Trenčín vo svojom rozhodnutí poukázal na rozpory v písomnej časti hodnotenia a v priloženej časti "hodnotenie rizika sociálneho zlyhania". Tiež poukázal na skutočnosť, že pri skúmaní pozitívnej prognózy očakávania vedenia budúceho riadneho života nemôže súd neprihliadať k tomu, že rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom zo dňa 25.06.2014, bolo obžalovanému uložené tiež ochranné psychiatrické a protialkoholické liečenie ambulantnou formou a to na základe odporúčania znalcov z odvetvia psychiatrie, ktorí okrem iného skonštatovali, že pobyt C. A. je na slobode z psychiatrického hľadiska nebezpečný, pretože má sklony riešiť záťažové situácie násilím, pritom zo skráteného výpisu klienta k hodnoteniu vyplýva, že predmetné uložené liečenie odsúdený doposiaľ nevykonával.

K uvedeným otázkam súd na verejnom zasadnutí vypočul psychológa ústavu, pričom z jeho výpovede vyplynulo, že odsúdený počas celého výkonu trestu odňatia slobody preukazuje psychologickú stabilitu, psychológ poukázal na skutočnosť, že čo sa týka rozporu v riziku sociálneho zlyhania pani kolegyňa, ktorá ho vypracovávala sa vyjadruje a cituje zistenia znalcov z odboru psychiatrie, ktorí zistili u odsúdeného organickú afektívnu poruchu a tiež abnormálnu afektívnu reakciu, simplexnú opitost' v čase činu. Tieto zistenia boli zakomponované do tohto rizika, nakoľko toto riziko je takýmto spôsobom koncipované a nie je možné ho nejako obísť, ani tieto závery opomenúť. Napriek tomu, musí konštatovať, že odsúdený počas pohovorov s ním vykazoval emocionálnu stabilitu, primerané reakcie a racionálne dokázal ovládať svoje správanie. Rozpor je kvôli tomu, že nie je možné opomenúť tieto závery znalcov a vychádza z konštrukcie daného rizika.

Z vykonaného dokazovania tak vyplýva, že v neprospech odsúdeného svedčia dve okolnosti a to, že odsúdený bol uznaný za vinného zo závažného trestného činu a skutočnosť, že znalci z odvetvia psychiatrie skonštatovali, že pobyt odsúdeného na slobode je z psychiatrického hľadiska nebezpečný, pretože má sklony riešiť záťažové situácie násilím.

Ku skutku súd považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že odsúdený napriek tomu, že bol uznaný za vinného zo závažného trestného činu, ktorého objektom je zdravie človeka, v jeho prospech možno zohľadniť skutočnosť, že nebol uznaný za vinného za dokonaný trestný čin, ale za trestný čin spáchaný v štádiu pokusu. K dokonaniu trestného činu, za ktorý bol uznaný za vinného a vzniku následku totiž nedošlo. O podmienené prepustenie pritom môžu požiadať aj odsúdení, ktorí svojím konaním porušili záujem najvyšší a to ľudský život.

Pokiaľ ide o rozpory v písomnej časti hodnotenia ústavu a "hodnotenia rizika sociálneho zlyhania", súd poukazuje na skutočnosť, že „hodnotenie rizika sociálneho zlyhania“ vychádza z podzákonnej normy (nejde o všeobecne záväzný právny predpis, ktorým by bol súd viazaný) a časovo zo záverov znalcov psychiatrov v čase odsúdenia, t.j. z roku 2014. V čase rozhodovania súdu o podmienenom prepustení ani v priebehu celého výkonu trestu odňatia slobody však odsúdený emocionálne problémy a emocionálnu nestabilitu nevykazuje. Je síce pravda, že „hodnotenie rizika sociálneho zlyhania“ vychádza zo záverov znalcov psychiatrov a hodnotenie ústavu vychádza z psychologického posúdenia, avšak súd poukazuje na skutočnosť, že hoci nemá k dispozícii aktuálne psychiatrické hodnotenie či už pôvodnými alebo novoustanovenými znalcami (alternatíva takéhoto dokazovania sa súdu za danej situácie nejaví ako hospodárna a dôvodná či už z časového alebo vecného hľadiska), už pôvodní znalci psychiatri, hoci konštatovali, že pobyt odsúdeného na slobode je z psychiatrického hľadiska nebezpečný, pretože má sklony riešiť záťažové situácie násilím, nenavrholi odsúdenému uložiť

ochranné psychiatrické a protialkoholické liečenie ústavnou formou, t.j. v spojení s obmedzením osobnej slobody odsúdeného, ale formou ambulantnou, t.j. bez obmedzenia osobnej slobody. V zmysle tohto odporúčania aj bolo odsúdenému ochranné liečenie súdom uložené, a to formou ambulantnou, bez obmedzenia osobnej slobody odsúdeného.

Na základe vyššie uvedených úvah dospel súd k záveru, že pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie nemožno bez ďalšieho argumentovať trestným činom, za ktorý bol odsúdený uznaný za vinného ani skutočnosťou, že pobyt odsúdeného na slobode je z psychiatrického hľadiska nebezpečný, pretože má sklony riešiť záťažové situácie násilím, pričom uložené liečenie zatiaľ nevykonal, nakoľko ani znalci psychiatri nedospeli k záveru, že by bolo nevyhnutné uložiť odsúdenému ochranné liečenie ústavnou formou, t.j. v spojení s obmedzením osobnej slobody odsúdeného.

Pokiaľ ide o ďalšie skutočnosti relevantné vo vzťahu k rozhodovaniu o žiadosti odsúdeného, tieto vyznievajú už iba v prospech odsúdeného. Odsúdený je k svojej trestnej činnosti kritický, je prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody, ide o jeho prvé a doposiaľ jediné odsúdenie. Jednotlivé ciele programu zaobchádzania sa plnia vo všetkých jeho častiach, extramurálne vzťahy odsúdeného sa javia pozitívne. Bude bývať v inom meste ako poškodená. V prospech odsúdeného vyznieva aj skutočnosť, že od pôvodného rozhodovania okresného súdu došlo k zmenám, kedy bol odsúdený disciplinárne odmenený najvyššou formou odmeny, mimoriadnym voľnom na opustenie ústavu, a to na dobu 5 dní za dlhodobé pozitívne výsledky pri plnení programu zaobchádzania, pričom z voľna sa vrátil na čas a v poriadku.

Vyhodnotením všetkých vyššie uvedených skutočností jednotlivo ako aj vo svojom súhrne dospel súd k záveru, že v prípade odsúdeného je splnená aj tretia, materiálna podmienka na podmienené prepustenie a to, že sa môže od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t.j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy.

Pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd zohľadňoval, že obmedzenie osobnej slobody je najzávažnejším zásahom štátu do základných práv, skutočnosť, že je iba otázkou času, kedy sa odsúdený dostane na slobodu a to najneskôr v čase keď si vykoná uložený trest, a teda súd rozhodujúci o podmienenom prepustení odsúdenému v zásade nemôže zabrániť v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ale môže maximálne posunúť páchanie trestnej činnosti v čase, skutočnosť, že odsúdenému zvyšok trestu odňatia slobody neodpúšťa, pričom zvažoval, či je možné ochranu spoločnosti dosiahnuť aj miernejšími prostriedkami.

Po vyhodnotení zákonom ustanovených kritérií súd návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vyhovel, nakoľko dospel k záveru, že odsúdený spĺňa všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie, pričom uložil odsúdenému skúšobnú dobu v trvaní 2 roky, za súčasného uloženia probačného dohľadu nad odsúdeným v trvaní 2 roky a primeraného obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.